

Sprostowanie do decyzji Rady (WPZiB) 2017/2315 z dnia 11 grudnia 2017 r. w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 331 z dnia 14 grudnia 2017 r.)

Decyzja (WPZiB) 2017/2315 otrzymuje brzmienie:

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/2315

z dnia 11 grudnia 2017 r.

w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej (PESCO) oraz ustalenia listy uczestniczących w niej państw członkowskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46 ust. 2,

uwzględniając Protokół nr 10 w sprawie stałej współpracy strukturalnej ustanowionej na mocy artykułu 42 Traktatu o Unii Europejskiej, dołączony do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając wniosek Republiki Federalnej Niemiec, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej i Republiki Włoskiej,

uwzględniając opinię Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 42 ust. 6 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) przewiduje, że te państwa członkowskie, które spełniają wyższe kryteria zdolności wojskowej i które w tej dziedzinie zaciągnęły względem siebie nawzajem dalej idące zobowiązania, mając na względzie najbardziej wymagające misje, ustanawiają stałą współpracę strukturalną (PESCO) w ramach Unii.
- (2) W dniu 13 listopada 2017 r. Rada i Wysoki Przedstawiciel otrzymali zgodnie z art. 46 ust. 1 TUE wspólną notyfikację od 23 państw członkowskich, a w dniach 7 grudnia 2017 r. od dwóch innych państw członkowskich, w której wszystkie te państwa członkowskie wyraziły swój zamiar wzięcia udziału w PESCO na podstawie tego, że spełniają wspomniane powyżej wymogi oraz zaciągnęły względem siebie nawzajem dalej idące zobowiązania w tej dziedzinie określone w załączniku do niniejszej decyzji, a także na podstawie wszystkich pozostałych elementów notyfikacji, w tym preambuły i podstawowych zasad PESCO określonych w załączniku I do notyfikacji, w odniesieniu do których utrzymują one swoje zobowiązania w całości, a także przywołując art. 42 TUE, w tym art. 42 ust. 7 ⁽¹⁾.
- (3) Dalej idące zobowiązania określone w załączniku do niniejszej decyzji są spójne z realizacją celów określonych w art. 1 Protokołu nr 10 do Traktatów oraz zobowiązań, o których mowa w art. 2 tego Protokołu.
- (4) Decyzja państw członkowskich o wzięciu udziału w PESCO jest dobrowolna i sama w sobie nie ma wpływu na suwerenność ani na specyficzny charakter polityki bezpieczeństwa i obronnej niektórych państw członkowskich. Wkłady uczestniczących państw członkowskich służące wypełnieniu dalej idących zobowiązań w ramach PESCO zostaną wniesione zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami konstytucyjnymi tych państw.

⁽¹⁾ Notyfikacja jest opublikowana wraz z niniejszą decyzją (zob. s. 70 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (5) Zwiększenie wspólnych i realizowanych na zasadzie współpracy projektów dotyczących zdolności obronnych to jedno z wiążących zobowiązań w ramach PESCO. Tego typu projekty mogą uzyskać wsparcie finansowe z budżetu Unii zgodnie z Traktatami oraz odpowiednimi instrumentami i programami unijnymi.
- (6) Uczestniczące państwa członkowskie przedstawiły w swoich krajowych planach wdrożenia swoje zdolności w zakresie wypełniania dalej idących zobowiązań zaciągniętych względem siebie nawzajem.
- (7) W związku z tym, że wymagane warunki zostały spełnione, Rada powinna przyjąć decyzję ustanawiającą PESCO.
- (8) Każde inne państwo członkowskie, które na późniejszym etapie pragnie wziąć udział w PESCO, może notyfikować swój zamiar Radzie i Wysokiemu Przedstawicielowi zgodnie z art. 46 ust. 3 TUE.
- (9) Wysoki Przedstawiciel będzie w pełni zaangażowany w prace dotyczące PESCO.
- (10) Należy zapewnić spójność między działaniami podejmowanymi w ramach PESCO a innymi działaniami w dziedzinie WPZiB oraz innymi politykami unijnymi. W stosownych przypadkach Rada oraz, w odnośnych zakresach swoich kompetencji - Wysoki Przedstawiciel i Komisja, powinni współpracować w celu osiągnięcia jak największej synergii.
- (11) Zgodnie z art. 5 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w opracowaniu oraz wprowadzaniu w życie decyzji i działań Unii, które mają wpływ na kwestie polityczno-obronne. Dania nie jest zatem związana niniejszą decyzją,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie stałej współpracy strukturalnej

Niniejszym ustanawia się w ramach Unii stałą współpracę strukturalną (PESCO) między tymi państwami członkowskimi, których zdolności wojskowe spełniają wyższe kryteria, o których mowa w art. 1 Protokołu nr 10, i które w tej dziedzinie zaciągnęły względem siebie nawzajem dalej idące zobowiązania, o których mowa w art. 2 tego Protokołu, mając na względzie najbardziej wymagające misje, oraz przyczyniające się do osiągnięcia unijnego poziomu ambicji.

Artykuł 2

Uczestniczące państwa członkowskie

W PESCO uczestniczą następujące państwa członkowskie:

- Belgia,
- Bułgaria,
- Republika Czeska,
- Niemcy,
- Estonia,
- Irlandia,
- Grecja,
- Hiszpania,
- Francja,
- Chorwacja,
- Włochy,
- Cypr,
- Łotwa,

- Litwa,
- Luksemburg,
- Węgry,
- Niderlandy,
- Austria,
- Polska,
- Portugalia,
- Rumunia,
- Słowenia,
- Słowacja,
- Finlandia,
- Szwecja.

Artykuł 3

Dalej idące zobowiązania zgodnie z Protokołem nr 10

1. Aby zrealizować cele określone w art. 1 Protokołu nr 10 oraz zobowiązania, o których mowa w art. 2 tego Protokołu, uczestniczące państwa członkowskie wnoszą wkłady, które stanowią wypełnienie dalej idących zobowiązań zaciągniętych względem siebie nawzajem przez te państwa, jak określono w załączniku.
2. W tym celu uczestniczące państwa członkowskie dokonują co roku przeglądu oraz w stosownych przypadkach aktualizacji swoich krajowych planów wdrożenia, w których przedstawiają sposób, w jaki wypełnią dalej idące zobowiązania, precyzując w jaki sposób będą realizować bardziej szczegółowe cele, które mają być ustalane na każdym etapie. Zaktualizowane krajowe plany wdrożenia przedstawiane są corocznie Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych (ESDZ) oraz Europejskiej Agencji Obrony (EDA), a także udostępniane są wszystkim uczestniczącym państwom członkowskim.

Artykuł 4

Zarządzanie PESCO

1. Zarządzanie PESCO odbywa się:
 - na poziomie Rady, oraz
 - w ramach projektów wdrażanych przez grupy tych uczestniczących państw członkowskich, które uzgodniły między sobą, że podejmą się takich projektów.
2. Stanowiąc zgodnie z art. 46 ust. 6 TUE, Rada przyjmuje decyzje i zalecenia:
 - a) zapewniające strategiczne ukierunkowanie PESCO oraz wytyczne dotyczące tej współpracy;
 - b) ustalające kolejność wypełniania dalej idących zobowiązań określonych w załączniku w trakcie dwóch następujących po sobie etapów wstępnych (lata 2018–2020 oraz 2021–2025) oraz precyzujące na początku każdego etapu bardziej szczegółowe cele dla wypełniania dalej idących zobowiązań określonych w załączniku;
 - c) aktualizujące, a w razie konieczności zwiększające dalej idące zobowiązania określone w załączniku w świetle osiągnięć w ramach PESCO w celu odzwierciedlenia zmieniającego się stanu bezpieczeństwa Unii. Takie decyzje podejmowane są w szczególności pod koniec etapów, o których mowa w ust. 2 lit. b), na podstawie strategicznego przeglądu oceniającego wypełnianie zobowiązań w ramach PESCO;
 - d) oceniające wkłady wnoszone przez uczestniczące państwa członkowskie w celu wypełnienia uzgodnionych zobowiązań, zgodnie z mechanizmem określonym w art. 6;

- e) ustanawiające listę projektów do zrealizowania w ramach PESCO, odzwierciedlającą zarówno wsparcie rozwoju zdolności, jak i zapewnianie istotnego wsparcia w ramach środków i zdolności misji i operacji w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;
- f) ustanawiające wspólny zbiór przepisów dotyczących zarządzania projektami, który uczestniczące państwa członkowskie biorące udział w danym projekcie mogłyby dostosować w razie potrzeby do tego projektu;
- g) ustanawiające we właściwym czasie, zgodnie z art. 9 ust. 1, ogólne warunki, na jakich państwa trzecie mogłyby wyjątkowo zostać zaproszone do udziału w poszczególnych projektach, oraz stwierdzające, zgodnie z art. 9 ust. 2, czy dane państwo trzecie spełnia te warunki; oraz
- h) określające wszelkie inne środki wymagane do dalszego wdrażania niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Projekty PESCO

1. W następstwie propozycji złożonych przez uczestniczące państwa członkowskie, które zamierzają wziąć udział w danym projekcie, Wysoki Przedstawiciel może wydać zalecenie dotyczące identyfikacji i oceny projektów PESCO, na podstawie ocen przedstawionych zgodnie z art. 7, dotyczące decyzji i zaleceń Rady, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. e), w następstwie doradztwa wojskowego udzielonego przez Komitet Wojskowy Unii Europejskiej (EUMC).

2. Uczestniczące państwa członkowskie, które zamierzają zaproponować dany projekt, informują pozostałe uczestniczące państwa członkowskie we właściwym czasie przed przedstawieniem swojej propozycji, w celu uzyskania wsparcia i umożliwienia tym państwom przyłączenia się do wspólnego przedłożenia propozycji.

Członkami projektu są uczestniczące państwa członkowskie, które przedłożyły daną propozycję. Listę członków poszczególnych projektów dołącza się do decyzji Rady, o której mowa w art. 4 ust. 2 lit. e).

Uczestniczące państwa członkowskie biorące udział w danym projekcie mogą uzgodnić między sobą przyjęcie innych uczestniczących państw członkowskich pragnących później wziąć udział w danym projekcie.

3. Uczestniczące państwa członkowskie biorące udział w danym projekcie uzgadniają między sobą kwestie dotyczące ich współpracy i jej zakresu oraz kwestie zarządzania tym projektem. Uczestniczące państwa członkowskie biorące udział w danym projekcie w stosownych przypadkach regularnie informują Radę o rozwoju projektu.

Artykuł 6

Uzgodnienia w sprawie nadzoru, oceny i składania sprawozdań

1. Rada, w ramach art. 46 ust. 6 TUE, zapewnia jednolitość, spójność i skuteczność PESCO. Wysoki Przedstawiciel również przyczynia się do realizacji tych celów.

2. Wysoki Przedstawiciel jest w pełni zaangażowany w prace dotyczące PESCO, zgodnie z protokołem nr 10.

3. Wysoki Przedstawiciel przedstawia Radzie roczne sprawozdanie na temat PESCO. Sprawozdanie to opiera się na udziale EDA, zgodnie z art. 7 ust. 3 lit. a), oraz ESDZ, zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. a). Sprawozdanie Wysokiego Przedstawiciela zawiera opis stanu wdrażania PESCO, w tym informacje o wypełnianiu przez każde uczestniczące państwo członkowskie swoich zobowiązań, zgodnie z ich krajowymi planami wdrożenia.

EUMC udziela Komitetowi Politycznemu i Bezpieczeństwa doradztwa wojskowego oraz zaleceń dotyczących przebiegu corocznej oceny PESCO.

Na podstawie rocznego sprawozdania na temat PESCO przedstawianego przez Wysokiego Przedstawiciela Rada raz w roku dokonuje przeglądu tego, czy uczestniczące państwa członkowskie nadal wypełniają dalej idące zobowiązania, o których mowa w art. 3.

4. Wszelkie decyzje dotyczące zawieszenia uczestnictwa danego państwa członkowskiego przyjmuje się zgodnie z art. 46 ust. 4 TUE dopiero po otrzymaniu przez państwo jasno określonego harmonogramu indywidualnych konsultacji i środków podjętych w odpowiedzi.

Artykuł 7

Wsparcie ze strony ESDZ i EDA

1. Pod kierunkiem Wysokiego Przedstawiciela, także jako szefa EDA, ESDZ, w tym Sztab Wojskowy Unii Europejskiej (EUMS), oraz EDA wspólnie zapewniają PESCO niezbędne usługi sekretariatu inne niż na poziomie Rady oraz organizują w tym kontekście pojedynczy punkt kontaktowy.
2. ESDZ, w tym EUMS, wspiera funkcjonowanie PESCO w szczególności poprzez:
 - a) udział w sporządzanej przez Wysokiego Przedstawiciela i włączanej do jego rocznego sprawozdania na temat PESCO ocenie wkładów uczestniczących państw członkowskim w odniesieniu do aspektów operacyjnych, zgodnie z art. 6;
 - b) koordynowanie oceny proponowanych projektów przewidzianej w art. 5, zwłaszcza w obszarze dostępności sił, ich interoperacyjności, elastyczności i możliwości ich rozmieszczenia. W szczególności ESDZ, w tym EUMS, ocenia zgodność proponowanego projektu z potrzebami operacyjnymi oraz wkład tego projektu w realizację tych potrzeb.
3. EDA wspiera PESCO w szczególności poprzez:
 - a) udział w sporządzanej przez Wysokiego Przedstawiciela i włączanej do jego rocznego sprawozdania na temat PESCO ocenie wkładów uczestniczących państw członkowskim, zgodnie z art. 6, w odniesieniu do zdolności, w szczególności wkładów wnoszonych zgodnie z dalej idącymi zobowiązaniami, o których mowa w art. 3;
 - b) ułatwianie realizacji projektów w zakresie rozwoju zdolności, w szczególności koordynowanie oceny proponowanych projektów przewidzianych w art. 5, zwłaszcza w obszarze rozwoju zdolności. W szczególności EDA wspiera państwa członkowskie w zapobieganiu zbędnemu pokrywaniu się proponowanych działań z istniejącymi inicjatywami, także w innych kontekstach instytucjonalnych.

Artykuł 8

Finansowanie

1. Wydatki administracyjne instytucji Unii oraz ESDZ wynikające z wdrażania niniejszej decyzji pokrywane są z budżetu Unii. Wydatki administracyjne EDA podlegają odpowiednim przepisom o finansowaniu EDA zgodnie z decyzją Rady (WPZiB) 2015/1835 ⁽¹⁾.
2. Wydatki operacyjne wynikające z projektów realizowanych w ramach PESCO pokrywane są przede wszystkim przez uczestniczące państwa członkowskie, które biorą udział w danym projekcie. Takie projekty mogą także uzyskać wkład z budżetu ogólnego Unii zgodnie z Traktatami oraz zgodnie z odpowiednimi instrumentami unijnymi.

Artykuł 9

Uczestnictwo państw trzecich w poszczególnych projektach

1. Ogólne warunki uczestnictwa państw trzecich w poszczególnych projektach określa się w decyzji Rady przyjmowanej zgodnie z art. 4 ust. 2, która może zawierać wzór porozumienia administracyjnego z państwem trzecim.
2. Rada decyduje zgodnie z art. 46 ust. 6 TUE, czy państwo trzecie, które uczestniczące państwa członkowskie biorące udział w danym projekcie chcą zaprosić do udziału w tym projekcie, spełnia wymogi określone w decyzji, o której mowa w ust. 1.
3. W następstwie pozytywnej decyzji, o której mowa w ust. 2, uczestniczące państwa członkowskie biorące udział w danym projekcie mogą zawrzeć porozumienie administracyjne z danym państwem trzecim do celów udziału tego państwa w tym projekcie. Takie porozumienie nie może naruszać procedur Unii i jej autonomii podejmowania decyzji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1835 z dnia 12 października 2015 r. określająca statut, siedzibę i zasady funkcjonowania Europejskiej Agencji Obrony (Dz.U. L 266 z 13.10.2015, s. 55).

Artykuł 10

Przepisy bezpieczeństwa

Przepisy określone w decyzji Rady 2013/488/UE ⁽¹⁾ mają zastosowanie w kontekście PESCO.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 grudnia 2017 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Lista ambitnych i dalej idących wspólnych zobowiązań podejmowanych przez uczestniczące państwa członkowskie w pięciu obszarach określonych w art. 2 Protokołu nr 10

„a) współpracować, od wejścia w życie Traktatu z Lizbony, aby osiągnąć uzgodnione cele dotyczące poziomu wydatków inwestycyjnych w zakresie wyposażenia obronnego oraz regularnie poddawać te cele przeglądowi w świetle stanu bezpieczeństwa i międzynarodowych zobowiązań Unii;”

Na podstawie wspólnych punktów odniesienia określonych w 2007 r. uczestniczące państwa członkowskie podejmują następujące zobowiązania:

1. Systematyczne zwiększanie w ujęciu realnym budżetów na obronność w celu zrealizowania uzgodnionych celów.
2. Sukcesywne zwiększanie w średnim okresie wydatków inwestycyjnych w dziedzinie obronności, tak aby stanowiły 20 % całkowitych wydatków na obronność (wspólny punkt odniesienia), w celu uzupełnienia braków w zdolnościach strategicznych poprzez uczestnictwo w projektach dotyczących zdolności obronnych, zgodnie z planem rozwoju zdolności (CDP) oraz skoordynowanym rocznym przeglądem w zakresie obronności (CARD).
3. Zwiększenie liczby wspólnych oraz realizowanych na zasadzie współpracy projektów dotyczących strategicznych zdolności obronnych. Takie wspólne oraz realizowane na zasadzie współpracy projekty powinny w razie konieczności i w stosownych przypadkach być wspierane za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Obronnego.
4. Zwiększenie udziału wydatków przeznaczonych na badania i technologię w dziedzinie obronności w celu zbliżenia go do 2 % całkowitych wydatków na obronność (wspólny punkt odniesienia).
5. Wprowadzenie regularnych przeglądów tych zobowiązań (w celu zatwierdzenia ich przez Radę).

„b) zbliżyć, w miarę możliwości, swoje systemy obronne, zwłaszcza poprzez zharmonizowanie identyfikacji potrzeb wojskowych, poprzez łączenie i, w stosownym przypadku, poprzez specjalizację ich środków i zdolności obronnych, jak również poprzez zachęcanie do współpracy w dziedzinie szkolenia i logistyki;”

6. Odgrywanie istotnej roli w rozwoju zdolności w UE, w tym w ramach CARD, w celu zapewnienia dostępności zdolności niezbędnych do osiągnięcia określonego poziomu ambicji w Europie.
7. Zobowiązanie do wspierania CARD w możliwie największym zakresie, przy uznaniu dobrowolnego charakteru tego przeglądu oraz indywidualnych ograniczeń uczestniczących państw członkowskich.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2013/488/UE z dnia 23 września 2013 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 274 z 15.10.2013, s. 1).

8. Zobowiązanie do intensywnego udziału przyszłego Europejskiego Funduszu Obronnego w międzynarodowych zamówieniach publicznych ze stwierdzoną unijną wartością dodaną.
9. Zobowiązanie do opracowania zharmonizowanych wymogów w odniesieniu do wszystkich projektów w zakresie rozwoju zdolności, uzgodnionych przez uczestniczące państwa członkowskie.
10. Zobowiązanie do rozważenia wspólnego wykorzystywania istniejących zdolności w celu optymalizacji dostępnych zasobów oraz podniesienia ich ogólnej skuteczności.
11. Zobowiązanie do zapewnienia zwiększenia wysiłków w ramach współpracy w zakresie cyberobrony, takich jak wymiana informacji, szkolenia i wsparcie operacyjne.

„c) podjąć konkretne środki w celu zwiększenia dyspozycyjności, interoperacyjności, elastyczności oraz zdolności do rozmieszczania sił, zwłaszcza poprzez określenie wspólnych celów w zakresie użycia sił, w tym poprzez możliwości ponownego przeanalizowania krajowych procedur decyzyjnych;”

12. W odniesieniu do dostępności sił i możliwości ich rozmieszczenia uczestniczące państwa członkowskie są zobowiązane do:
 - udostępniania formacji, które można strategicznie rozmieścić, w celu osiągnięcia unijnego poziomu ambicji, jako uzupełnienie ewentualnego rozmieszczenia grup bojowych UE. To zobowiązanie nie dotyczy sił gotowości, sił stałych ani sił w gotowości do użycia;
 - opracowania solidnego instrumentu (na przykład bazy danych), który będzie dostępny jedynie dla uczestniczących państw członkowskich oraz państw wnoszących wkład, w celu rejestrowania dostępnych i możliwych do szybkiego rozmieszczenia zdolności, aby ułatwić i przyspieszyć proces tworzenia sił;
 - dążenia do złożenia w trybie pilnym zobowiązania politycznego na szczeblu krajowym, w tym ewentualnie do przeglądu krajowych procedur decyzyjnych;
 - udzielenia operacjom (na przykład EUFOR-owi) i misjom (na przykład misjom szkoleniowym UE) w dziedzinie WPBiO zdecydowanym jednomyślnie przez Radę istotnego wsparcia w zakresie środków i zdolności (personel, sprzęt, szkolenia, wsparcie praktyczne, infrastruktura itd.), bez uszczerbku dla jakichkolwiek decyzji dotyczących wkładów wnoszonych w operacje w dziedzinie WPBiO ani dla jakichkolwiek ograniczeń konstytucyjnych;
 - wnoszenia istotnego wkładu do grup bojowych UE poprzez potwierdzanie co do zasady z co najmniej czteroletnim wyprzedzeniem, przy uwzględnieniu okresu gotowości zgodnie z koncepcją grup bojowych UE, zobowiązania do przeprowadzania ćwiczeń grup bojowych UE na potrzeby pakietu sił zbrojnych tych grup (państwo ramowe) lub do udziału w tych ćwiczeniach (wszystkie państwa członkowskie UE uczestniczące w grupach bojowych UE);
 - uproszczenia i standaryzacji transgranicznego transportu wojskowego w Europie do celów umożliwienia szybkiego rozmieszczania sprzętu i personelu wojskowego.
13. W odniesieniu do interoperacyjności sił uczestniczące państwa członkowskie są zobowiązane do:
 - rozwoju interoperacyjności swoich sił poprzez:
 - zobowiązanie się do uzgodnienia wspólnych kryteriów oceny i walidacji na potrzeby pakietu sił zbrojnych grup bojowych UE, dostosowanych do norm NATO przy zachowaniu certyfikacji krajowej;
 - zobowiązanie się do uzgodnienia wspólnych technicznych i operacyjnych norm sił zbrojnych, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia interoperacyjności z NATO;
 - optymalizacji struktur wielonarodowych: uczestniczące państwa członkowskie mogłyby zobowiązać się do udziału i odegrania aktywnej roli w głównych istniejących i ewentualnych przyszłych strukturach uczestniczących w europejskich działaniach zewnętrznych w dziedzinie wojskowości (EUROCORPS, EUROMARFOR, EUROGENDFOR, MCCE/ATARES/SEOS).
14. Uczestniczące państwa członkowskie będą starały się przyjąć ambitne podejście do wspólnego finansowania wojskowych operacji i misji w dziedzinie WPBiO, przewidujące finansowanie wyższe niż to, które zostanie określone jako wspólne koszty zgodnie z decyzją Rady w sprawie mechanizmu Athena.

„d) współpracować w celu zapewnienia podjęcia niezbędnych środków, aby uzupełnić, w tym w ramach podejścia wielonarodowego i bez uszczerbku dla zobowiązań tych państw członkowskich w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, braki stwierdzone w ramach mechanizmu rozwoju zdolności obronnych;”

15. Pomaganie w przewyżczeniu braków w zakresie zdolności stwierdzonych w ramach CDP i CARD. Te projekty w zakresie zdolności zwiększają strategiczną autonomię Europy i wzmacniają europejską bazę technologiczno-przemysłową sektora obronnego (EDTIB).
16. Uznanie za priorytet europejskiego podejścia opartego na współpracy w celu uzupełnienia braków w zakresie zdolności stwierdzonych na poziomie krajowym, oraz co do zasady stosowanie wyłącznie krajowego podejścia tylko wówczas, gdy taka analiza została już przeprowadzona.
17. Udział w co najmniej jednym realizowanym w ramach PESCO projekcie, który rozwija lub zapewnia zdolności uznane przez państwa członkowskie za strategicznie ważne.

„e) uczestniczyć, w stosownym przypadku, w rozwoju głównych wspólnych lub europejskich programów wyposażenia w ramach Europejskiej Agencji Obrony.”

18. Zobowiązanie do wykorzystywania EDA jako europejskiego forum wspólnego rozwoju zdolności oraz uznanie Organizacji do spraw Współpracy w Zakresie Uzbrojenia (OCCAR) za preferowaną organizację zarządzającą programem współpracy.
19. Zapewnianie, aby wszystkie projekty dotyczące zdolności realizowane przez uczestniczące państwa członkowskie zwiększały konkurencyjność europejskiego przemysłu obronnego dzięki odpowiedniej polityce przemysłowej, która unika zbędnego powielania działań.
20. Zapewnianie, aby programy współpracy - z których korzystać mogą jedynie podmioty wyraźnie zapewniające wartość dodaną na terytorium UE - oraz strategie nabywania zdolności przyjęte przez uczestniczące państwa członkowskie miały pozytywny wpływ na EDTIB.

TLUMACZENIE

Notyfikacja w sprawie stałej współpracy strukturalnej (PESCO) skierowana do Rady i do Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

Preambuła

Uczestniczące państwa członkowskie,

Przypominając o tym, że Unia prowadzi wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa, której podstawę stanowi osiągnięcie „coraz większego stopnia zbieżności działań państw członkowskich” (art. 24 ust. 2 TUE), oraz że wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) stanowi integralną część wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa;

Mając na uwadze, że wspólna polityka bezpieczeństwa i obrony zapewni Unii zdolność operacyjną, opartą na środkach cywilnych i wojskowych, oraz że wzmocnienie polityki bezpieczeństwa i obrony będzie wymagało ze strony państw członkowskich wysiłków w zakresie zdolności;

Przypominając też o zobowiązaniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich do promowania opartego na regułach ładu światowego, którego główną zasadą jest multilateralizm i który skupiony jest wokół Organizacji Narodów Zjednoczonych;

Przywołując art. 42 ust. 6 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), zgodnie z którym „państwa członkowskie, które spełniają wyższe kryteria zdolności wojskowej i które w tej dziedzinie zaciągnęły dalej idące zobowiązania, mając na względzie najbardziej wymagające misje, ustanawiają stałą współpracę strukturalną (PESCO) w ramach Unii”;

Biorąc pod uwagę, że PESCO mogłaby znacząco przyczynić się do osiągnięcia poziomu ambicji UE, również z myślą o najbardziej wymagających misjach i operacjach, oraz że mogłaby ułatwić rozwój zdolności obronnych państw członkowskich poprzez intensywny udział w wielonarodowych projektach dotyczących zamówień publicznych i powiązania z odpowiednimi podmiotami przemysłowymi, w tym małymi i średnimi przedsiębiorstwami, i zacieśnić europejską współpracę w dziedzinie obrony, przy pełnym wykorzystaniu Traktatów;

Uwzględniając cele stałej współpracy strukturalnej i zobowiązania państw członkowskich na rzecz ich osiągnięcia, które określono w Protokole nr 10 w sprawie stałej współpracy strukturalnej i o których mowa w art. 46 TUE;

Mając na uwadze, że w dniu 15 grudnia 2016 r. Rada Europejska stwierdziła, że Europejczycy muszą wziąć na siebie większą odpowiedzialność za swoje bezpieczeństwo oraz że, aby zwiększyć bezpieczeństwo w Europie i wzmocnić jej obronność w trudnym geopolitycznym środowisku, a także aby lepiej chronić swoich obywateli, Rada Europejska – potwierdzając wcześniejsze zobowiązania w tym zakresie – podkreśliła potrzebę podjęcia dalej idących działań, łącznie z przeznaczeniem na ten cel wystarczających dodatkowych zasobów, przy jednoczesnym uwzględnieniu uwarunkowań krajowych i zobowiązań prawnych, a w przypadku państw członkowskich, które są jednocześnie członkami NATO – wytycznych NATO dotyczących wydatków na obronę;

Przypominając też, że Rada Europejska wezwała również do zacieśnienia współpracy na rzecz rozwoju wymaganych zdolności, a także do zobowiązania się do udostępnienia takich zdolności w razie potrzeby, oraz że podtrzymała stwierdzenie, że Unia Europejska i jej państwa członkowskie muszą być w stanie wносить zdecydowany wkład we wspólne wysiłki, jak również w razie konieczności działać niezależnie, a tam, gdzie to możliwe, współdziałać z partnerami;

Biorąc pod uwagę, że Rada Europejska obradująca w czerwcu 2017 r. zaapelowała o wspólne opracowywanie uzgodnionych razem przez państwa członkowskie projektów w zakresie zdolności, aby uzupełnić istniejące poważne braki i aby rozwijać technologie przyszłości, co ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia poziomu ambicji UE, zatwierdzonego przez Radę Europejską w grudniu 2016 r.; z zadowoleniem przyjęła komunikat Komisji w sprawie Europejskiego Funduszu Obronnego, na który składają się pion badawczy i pion w zakresie zdolności; oraz wezwała państwa członkowskie, aby wskazały odpowiednie projekty w zakresie zdolności, które będą mogły być realizowane w ramach Europejskiego Funduszu Obronnego i europejskiego programu rozwoju przemysłu obronnego;

Przypominając w szczególności, że Rada Europejska zwróciła się do Wysokiego Przedstawiciela, aby przedstawił propozycje odnoszące się do elementów i wariantów inkluzywnej stałej współpracy strukturalnej w oparciu o podejście modułowe i z nakreśleniem ewentualnych projektów;

Przypominając, że w dniu 6 marca 2017 r. Rada do Spraw Zagranicznych zgodziła się co do potrzeby kontynuowania prac nad inkluzywną stałą współpracą strukturalną w oparciu o podejście modułowe, która powinna być otwarta dla wszystkich państw członkowskich gotowych zaciągnąć dalej idące zobowiązania i spełnić kryteria, na podstawie art. 42 ust. 6 i art. 46 oraz Protokołu nr 10 do Traktatu;

Zdecydowana osiągnąć nowy poziom w ramach stopniowego określania wspólnej polityki obronnej Unii, zgodnie z apelem zawartym w art. 42 ust. 2 TUE poprzez ustanowienie stałej współpracy strukturalnej w ramach Unii; mając przy tym na uwadze szczególny charakter polityki bezpieczeństwa i obrony poszczególnych państw członkowskich;

Przypominając o obowiązku wzajemnego udzielania pomocy i wsparcia wynikającym z art. 42 ust. 7 TUE;

Przypominając, że zgodnie z art. 42 ust. 7 Traktatu o Unii Europejskiej, zobowiązania i współpraca w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony „pozostają zgodne ze zobowiązaniami zaciągniętymi w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, która dla państw będących jej członkami pozostaje podstawą ich zbiorowej obrony i forum dla jej wykonywania”;

Podkreślając, że Rada Europejska obradująca w dniach 22–23 czerwca 2017 r. zgodziła się, że należy rozpocząć inkluzywną i ambitną stałą współpracę strukturalną (PESCO), i odpowiadając na udzielony jej przez Radę Europejską mandat do opracowania w ciągu trzech miesięcy „wspólnej listy kryteriów i wiążących zobowiązań, z pełnym poszanowaniem art. 42 ust. 6 i art. 46 TUE oraz Protokołu nr 10 do Traktatu – w tym z myślą o najbardziej wymagających misjach [...], wraz z dokładnym harmonogramem i konkretnymi mechanizmami oceny, tak aby państwom członkowskim, które są w stanie to zrobić, zapewnić możliwość niezwłocznego notyfikowania zamiaru udziału”;

NINIEJSZYM NOTYFIKUJĄ Radzie i Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa zamiar uczestnictwa w stałej współpracy strukturalnej;

WZYWAJĄ Radę do przyjęcia decyzji w sprawie ustanowienia stałej współpracy strukturalnej, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu o Unii Europejskiej i Protokołem nr 10 oraz na podstawie zasad określonych w załączniku I, wspólnych dalej idących zobowiązań zawartych w załączniku II, jak również propozycji dotyczących zarządzania zawartych w załączniku III;

PRZEDSTAWIAJĄ, przed przyjęciem przez Radę decyzji w sprawie ustanowienia PESCO, krajowe plany wdrożenia wykazujące, w jaki sposób będą one w stanie wypełnić dalej idące zobowiązania zawarte w załączniku II.

Sporządzono w Brukseli, dnia trzynastego listopada roku dwa tysiące siedemnastego.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

За Република България

Za Českou republiku

Für die Bundesrepublik Deutschland

Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

Magyarország részéről

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

- * W dniu 7 grudnia 2017 r. Irlandia notyfikowała Radzie i Wysokiemu Przedstawicielowi zamiar uczestnictwa w PESCO i przyłączyła się do niniejszej wspólnej notyfikacji.
- * W dniu 7 grudnia 2017 r. Republika Portugalska notyfikowała Radzie i Wysokiemu Przedstawicielowi zamiar uczestnictwa w PESCO i przyłączyła się do niniejszej wspólnej notyfikacji.

ZAŁĄCZNIK I – ZASADY PESCO

„Stała współpraca strukturalna” jest przewidziana w art. 42 i 46 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w Protokole nr 10 do Traktatu. Można ją uruchomić tylko raz i jest ona ustanawiana decyzją Rady, która ma zostać przyjęta większością kwalifikowaną, aby zgromadzić wszystkie chętne państwa członkowskie w dziedzinie obronności, „które spełniają wyższe kryteria zdolności wojskowej” i które „zaciągnęły w tej dziedzinie dalej idące zobowiązania, mając na względzie najbardziej wymagające misje” i operacje.

PESCO stanowi ambitne, wiążące i inkluzywne europejskie ramy prawne dotyczące inwestowania w bezpieczeństwo i obronę terytorium i obywateli UE. PESCO zapewnia też niezbędne ramy polityczne dla wszystkich państw członkowskich umożliwiające ulepszenie ich odnośnych środków wojskowych i zdolności obronnych poprzez dobrze skoordynowane inicjatywy i konkretne projekty oparte na dalej idących zobowiązaniach. Zwiększone zdolności obronne państw członkowskich UE przyniosą również korzyści NATO. Wzmocnią europejski filar w ramach sojuszu i będą stanowić odpowiedź na wielokrotne wezwania do wyraźniejszego podziału obciążeń transatlantycznych.

PESCO to istotny krok ku wzmocnieniu wspólnej polityki obronnej. Współpraca ta mogłaby być elementem służącym ewentualnemu stworzeniu wspólnej obrony, jeżeli Rada, stanowiąc jednomyślnie, tak zadecyduje (jak przewidziano w art. 42 ust. 2 TUE). W ramach długofalowej wizji PESCO mogłaby doprowadzić do wypracowania spójnego pakietu sił o pełnym spektrum – uzupełniających działania NATO, które nadal będą podstawą zbiorowej obrony dla jego członków.

Uważamy, że inkluzywna PESCO jest najważniejszym instrumentem wspierania wspólnego bezpieczeństwa i obrony w dziedzinie, w której konieczna jest większa spójność, ciągłość, koordynacja i współpraca. Europejskie wysiłki w tym celu muszą być połączone, skoordynowane i znaczące i muszą się opierać na wspólnie uzgodnionych wytycznych politycznych.

PESCO oferuje wiarygodne i wiążące ramy prawne w obrębie struktury instytucjonalnej UE. Uczestniczące państwa członkowskie będą realizować swoje wiążące zobowiązania, potwierdzając, że ustanowienie i wdrożenie stałej współpracy strukturalnej będzie przebiegać w pełnej zgodności z postanowieniami TUE i załączonych do niego protokołów oraz w poszanowaniu przepisów konstytucyjnych państw członkowskich.

Wiążący charakter zobowiązań w ramach PESCO zostanie zapewniony poprzez coroczne regularne oceny prowadzone przez Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, przy wsparciu w szczególności ze strony Europejskiej Agencji Obrony (EDA), w odniesieniu do aspektów rozwoju zdolności (w szczególności kwestii opisanych w art. 3 Protokołu nr 10), a także ze strony ESDZ, w tym EUMS i innych struktur w ramach WPBiO, w odniesieniu do aspektów operacyjnych PESCO. Poprzez PESCO Unia mogłaby działać na rzecz spójnego pakietu sił o pełnym spektrum, jako że współpraca ta dodałaby element odgórnej koordynacji i ukierunkowania działań w odniesieniu do istniejących lub przyszłych oddolnych struktur i linii działania.

PESCO zapewni państwom członkowskim możliwości poprawy zdolności obronnych poprzez udział w dobrze skoordynowanych inicjatywach i konkretnych wspólnych projektach, które mogłyby wykorzystywać istniejące klastry regionalne. Udział w PESCO jest dobrowolny i nie ma wpływu na suwerenność poszczególnych państw.

Inkluzywna PESCO to wyraźny sygnał polityczny dla naszych obywateli i całego świata: rządy państw członkowskich UE poważnie traktują kwestię wspólnego bezpieczeństwa i obrony i są aktywne w tym zakresie. Dla obywateli UE oznacza to również większe bezpieczeństwo i jest wyraźnym znakiem gotowości wszystkich państw członkowskich do wspierania wspólnego bezpieczeństwa i obrony, aby osiągnąć cele określone w globalnej strategii UE.

PESCO będzie ukierunkowana na wyniki i powinna umożliwić wymierne postępy dotyczące poziomu wydatków inwestycyjnych w zakresie wyposażenia obronnego, celów w zakresie rozwoju wspólnych zdolności i dostępności możliwych do rozmieszczenia zdolności obronnych na potrzeby misji i operacji łączonych, z uznaniem zasady „jednolitego zasobu sił”. Głównym motorem rozwoju zdolności w ramach PESCO będzie wypełnianie braków w tych zdolnościach w związku z poziomem ambicji UE oraz celami i priorytetami wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.

„Inkluzywny” i „modułowy” charakter PESCO, opisany przez Radę Europejską w grudniu 2016 r., nie może prowadzić do obniżenia poziomu współpracy. Należy podkreślić, że – aby realizować „ambitną” PESCO – wszystkie państwa członkowskie uczestniczące w PESCO muszą stosować się do wspólnej listy celów i zobowiązań. Jak przypominała Rada Europejska w czerwcu 2017 r., PESCO jest „inkluzywna i ambitna”.

Poniższa lista zobowiązań musi pomóc osiągnięciu ambitnych celów UE, jak określono w konkluzjach Rady z dnia 14 listopada 2016 r., zatwierdzonych przez Radę Europejską w grudniu 2016 r., a tym samym zwiększać strategiczną autonomię zarówno Europejczyków, jak i UE.

ZAŁĄCZNIK II – LISTA AMBITNYCH I DALEJ IDĄCYCH WSPÓLNYCH ZOBOWIĄZAŃ W PIĘCIU OBSZARACH
OKREŚLONYCH W ART. 2 PROTOKOŁU NR 10

„a) współpracować, od wejścia w życie Traktatu z Lizbony, aby osiągnąć uzgodnione cele dotyczące poziomu wydatków inwestycyjnych w zakresie wyposażenia obronnego oraz regularnie poddawać te cele przeglądowi w świetle stanu bezpieczeństwa i międzynarodowych zobowiązań Unii;”

Na podstawie wspólnych punktów odniesienia określonych w 2007 r. uczestniczące państwa członkowskie podejmują następujące zobowiązania:

1. Systematyczne zwiększanie w ujęciu realnym budżetów na obronność w celu zrealizowania uzgodnionych celów.
2. Sukcesywne zwiększanie w średnim okresie wydatków inwestycyjnych w dziedzinie obronności, tak aby stanowiły 20 % całkowitych wydatków na obronność (wspólny punkt odniesienia), w celu uzupełnienia braków w zdolnościach strategicznych poprzez uczestnictwo w projektach dotyczących zdolności obronnych, zgodnie z planem rozwoju zdolności (CDP) oraz skoordynowanym rocznym przeglądem w zakresie obronności (CARD).
3. Zwiększenie liczby wspólnych oraz realizowanych na zasadzie współpracy projektów dotyczących strategicznych zdolności obronnych. Takie wspólne oraz realizowane na zasadzie współpracy projekty powinny w razie konieczności i w stosownych przypadkach być wspierane za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Obronnego.
4. Zwiększenie udziału wydatków przeznaczonych na badania i technologię w dziedzinie obronności w celu zbliżenia go do 2 % całkowitych wydatków na obronność (wspólny punkt odniesienia).
5. Wprowadzenie regularnych przeglądów tych zobowiązań (w celu zatwierdzenia ich przez Radę).

„b) zbliżyć, w miarę możliwości, swoje systemy obronne, zwłaszcza poprzez zharmonizowanie identyfikacji potrzeb wojskowych, poprzez łączenie i, w stosownym przypadku, poprzez specjalizację ich środków i zdolności obronnych, jak również poprzez zachęcanie do współpracy w dziedzinie szkolenia i logistyki;”

6. Odgrywanie istotnej roli w rozwoju zdolności w UE, w tym w ramach CARD, w celu zapewnienia dostępności zdolności niezbędnych do osiągnięcia określonego poziomu ambicji w Europie.

7. Zobowiązanie do wspierania CARD w możliwie największym zakresie, przy uznaniu dobrowolnego charakteru tego przeglądu oraz indywidualnych ograniczeń uczestniczących państw członkowskich.
8. Zobowiązanie do intensywnego udziału przyszłego Europejskiego Funduszu Obronnego w międzynarodowych zamówieniach publicznych ze stwierdzoną unijną wartością dodaną.
9. Zobowiązanie do opracowania zharmonizowanych wymogów w odniesieniu do wszystkich projektów w zakresie rozwoju zdolności, uzgodnionych przez uczestniczące państwa członkowskie.
10. Zobowiązanie do rozważenia wspólnego wykorzystywania istniejących zdolności w celu optymalizacji dostępnych zasobów oraz podniesienia ich ogólnej skuteczności.
11. Zobowiązanie do zapewnienia zwiększenia wysiłków w ramach współpracy w zakresie cyberobrony, takich jak wymiana informacji, szkolenia i wsparcie operacyjne.

„c) podjąć konkretne środki w celu zwiększenia dyspozycyjności, interoperacyjności, elastyczności oraz zdolności do rozmieszczania sił, zwłaszcza poprzez określenie wspólnych celów w zakresie użycia sił, w tym poprzez możliwości ponownego przeanalizowania krajowych procedur decyzyjnych;”

12. W odniesieniu do dostępności sił i możliwości ich rozmieszczenia uczestniczące państwa członkowskie są zobowiązane do:
 - udostępniania formacji, które można strategicznie rozmieścić, w celu osiągnięcia unijnego poziomu ambicji, jako uzupełnienie ewentualnego rozmieszczenia grup bojowych UE. To zobowiązanie nie dotyczy sił gotowości, sił stałych ani sił w gotowości do użycia;
 - opracowania solidnego instrumentu (na przykład bazy danych), który będzie dostępny jedynie dla uczestniczących państw członkowskich oraz państw wnoszących wkład, w celu rejestrowania dostępnych i możliwych do szybkiego rozmieszczenia zdolności, aby ułatwić i przyspieszyć proces tworzenia sił;
 - dążenia do złożenia w trybie pilnym zobowiązania politycznego na szczeblu krajowym, w tym ewentualnie do przeglądu krajowych procedur decyzyjnych;
 - udzielenia operacjom (na przykład EUFOR-owi) i misjom (na przykład misjom szkoleniowym UE) w dziedzinie WPBiO zadecydowanym jednogłośnie przez Radę istotnego wsparcia w zakresie środków i zdolności (personel, sprzęt, szkolenia, wsparcie praktyczne, infrastruktura itd.), bez uszczerbku dla jakichkolwiek decyzji dotyczących wkładów wnoszonych w operacje w dziedzinie WPBiO ani dla jakichkolwiek ograniczeń konstytucyjnych;
 - wnoszenia istotnego wkładu do grup bojowych UE poprzez potwierdzanie co do zasady z co najmniej czteroletnim wyprzedzeniem, przy uwzględnieniu okresu gotowości zgodnie z koncepcją grup bojowych UE, zobowiązania do przeprowadzania ćwiczeń grup bojowych UE na potrzeby pakietu sił zbrojnych tych grup (państwo ramowe) lub do udziału w tych ćwiczeniach (wszystkie państwa członkowskie UE uczestniczące w grupach bojowych UE);
 - uproszczenia i standaryzacji transgranicznego transportu wojskowego w Europie do celów umożliwienia szybkiego rozmieszczania sprzętu i personelu wojskowego.
13. W odniesieniu do interoperacyjności sił uczestniczące państwa członkowskie są zobowiązane do:
 - rozwoju interoperacyjności swoich sił poprzez:
 - zobowiązanie się do uzgodnienia wspólnych kryteriów oceny i walidacji na potrzeby pakietu sił zbrojnych grup bojowych UE, dostosowanych do norm NATO przy zachowaniu certyfikacji krajowej;
 - zobowiązanie się do uzgodnienia wspólnych technicznych i operacyjnych norm sił zbrojnych, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia interoperacyjności z NATO;
 - optymalizacji struktur wielonarodowych: uczestniczące państwa członkowskie mogłyby zobowiązać się do udziału i odegrania aktywnej roli w głównych istniejących i ewentualnych przyszłych strukturach uczestniczących w europejskich działaniach zewnętrznych w dziedzinie wojskowości (EUROCORPS, EUROMARFOR, EUROGENDFOR, MCCE/ATARES/SEOS).

14. Uczestniczące państwa członkowskie będą starały się przyjąć ambitne podejście do wspólnego finansowania wojskowych operacji i misji w dziedzinie WPBiO, przewidujące finansowanie wyższe niż to, które zostanie określone jako wspólne koszty zgodnie z decyzją Rady w sprawie mechanizmu Athena.

„d) współpracować w celu zapewnienia podjęcia niezbędnych środków, aby uzupełnić, w tym w ramach podejścia wielonarodowego i bez uszczerbku dla zobowiązań tych państw członkowskich w ramach Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, braki stwierdzone w ramach mechanizmu rozwoju zdolności obronnych;”

15. Pomaganie w przewyżczeniu braków w zakresie zdolności stwierdzonych w ramach CDP i CARD. Te projekty w zakresie zdolności zwiększają strategiczną autonomię Europy i wzmacniają europejską bazę technologiczno-przemysłową sektora obronnego (EDTIB).
16. Uznanie za priorytet europejskiego podejścia opartego na współpracy w celu uzupełnienia braków w zakresie zdolności stwierdzonych na poziomie krajowym, oraz co do zasady stosowanie wyłącznie krajowego podejścia tylko wówczas, gdy taka analiza została już przeprowadzona.
17. Udział w co najmniej jednym realizowanym w ramach PESCO projekcie, który rozwija lub zapewnia zdolności uznane przez państwa członkowskie za strategicznie ważne.

„e) uczestniczyć, w stosownym przypadku, w rozwoju głównych wspólnych lub europejskich programów wyposażenia w ramach Europejskiej Agencji Obrony.”

18. Zobowiązanie do wykorzystywania EDA jako europejskiego forum wspólnego rozwoju zdolności oraz uznanie Organizacji do spraw Współpracy w Zakresie Uzbrojenia (OCCAR) za preferowaną organizację zarządzającą programem współpracy.
19. Zapewnianie, aby wszystkie projekty dotyczące zdolności realizowane przez uczestniczące państwa członkowskie zwiększały konkurencyjność europejskiego przemysłu obronnego dzięki odpowiedniej polityce przemysłowej, która unika zbędnego powielania działań.
20. Zapewnianie, aby programy współpracy - z których korzystać mogą jedynie podmioty wyraźnie zapewniające wartość dodaną na terytorium UE - oraz strategie nabywania zdolności przyjęte przez uczestniczące państwa członkowskie miały pozytywny wpływ na EDTIB.

ZAŁĄCZNIK III – ZARZĄDZANIE

1. Uczestniczące państwa członkowskie pozostają w centrum procesu decyzyjnego, jednocześnie koordynując swoje działania z Wysokim Przedstawicielem

Ramy PESCO pozostają przede wszystkim w zakresie kompetencji państw członkowskich, do których należy także sterowanie tymi ramami. Zapewniana jest przejrzystość względem nieuczestniczących państw członkowskich UE.

Aby zapewnić odpowiednią koordynację PESCO z całością wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), której PESCO jest integralną częścią, Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa będzie w pełni zaangażowany w prace związane z PESCO. Wysoki Przedstawiciel będzie odpowiedzialny za zarządzanie coroczną ocenę, o którą zaapelowała Rada Europejska i która została opisana w części 4 poniżej. Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ), w tym Sztab Wojskowy UE (EUMS), oraz EDA, zapewnią Sekretariat PESCO, w ścisłej koordynacji z zastępcą sekretarza generalnego ESDZ ds. WPBiO oraz reagowania kryzysowego.

Zgodnie z TUE, art. 3 Protokołu nr 10 oraz decyzją Rady ustanawiającą Europejską Agencję Obrony, EDA będzie wspierać Wysokiego Przedstawiciela w odniesieniu do aspektów PESCO związanych z rozwojem zdolności. ESDZ będzie wspierać Wysokiego Przedstawiciela, w szczególności w zakresie aspektów operacyjnych PESCO, w tym za pośrednictwem Sztabu Wojskowego UE oraz innych struktur WPBiO.

Należy zaznaczyć, że zgodnie z art. 41 ust. 1 TUE „wydatki administracyjne ponoszone przez instytucje w związku z wykonywaniem niniejszego rozdziału są pokrywane z budżetu Unii”.

2. Zarządzanie obejmuje dwa poziomy – poziom nadrzędny dotyczący utrzymania spójności i ambicji PESCO oraz uzupełniające go szczegółowe procedury zarządzania projektami PESCO

2.1. Zadaniem poziomu nadrzędnego będzie zapewnienie spójności i wiarygodnego wdrażania PESCO

Zarządzanie opiera się na istniejących strukturach. Ministrowie spraw zagranicznych i obrony UE mogliby zajmować się zagadnieniami PESCO przy okazji wspólnego posiedzenia Rady do Spraw Zagranicznych / Obrony (zwykle dwa razy do roku). Jeżeli Rada zbiera się w celu omówienia kwestii PESCO, prawo do głosowania zarezerwowane jest dla przedstawicieli uczestniczących państw członkowskich. Przy tej okazji państwa członkowskie mogłyby przyjmować nowe projekty w drodze jednomyślności (zgodnie z art. 46 ust. 6 TUE), zapoznawać się z ocenami działań podejmowanych przez uczestniczące państwa członkowskie, w szczególności tych wyszczególnionych w części 3 niniejszego załącznika, oraz mogłyby zatwierdzać udział innych państw członkowskich w drodze większości kwalifikowanej po konsultacji z Wysokim Przedstawicielem, zgodnie z art. 46 ust. 3 TUE.

W ostateczności Rada może zawiesić udział państwa członkowskiego, które przestało spełniać kryteria – po przedstawieniu mu wcześniej jasno określonego terminu na indywidualne konsultacje i stosowną reakcję – lub nie jest już w stanie, bądź też nie chce, wypełniać zobowiązań i obowiązków wynikających z PESCO, zgodnie z art. 46 ust. 4 TUE.

Istniejące właściwe organy przygotowawcze Rady będą zbierać się w „formacie PESCO”, czyli w obecności wszystkich państw członkowskich UE, lecz z uwzględnieniem faktu, że wyłącznie uczestniczące państwa członkowskie mają prawo do głosowania w Radzie. Posiedzenia Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa (KPiB) w „formacie PESCO” mogłyby być zwoływane w celu omówienia wspólnych spraw będących przedmiotem zainteresowania uczestniczących państw członkowskich, planowania i omawiania projektów lub dyskusowania na temat nowych członków PESCO. Prace komitetu wspomagane będą posiedzeniami Grupy Polityczno-Wojskowej (PMG) w formacie PESCO. Posiedzenia Komitetu Wojskowego UE będą również zwoływane w formacie PESCO, w szczególności w celu udzielenia porad wojskowych. Ponadto mogą odbywać się spotkania nieformalne wyłącznie z udziałem uczestniczących państw członkowskich.

2.2. Zarządzanie projektami

2.2.1. Kontrola projektów PESCO będzie oparta na ocenie Wysokiego Przedstawiciela, przy wsparciu ESDZ, w tym EUMS i EDA; wybór projektów będzie wymagał decyzji Rady

Uczestniczące państwa członkowskie mogą przedkładać wszelkie projekty, które uznają za przydatne do celów PESCO. Państwa będą publicznie ogłaszać swoje zamiary, aby uzyskać poparcie i wspólnie przedkładać projekty do Sekretariatu PESCO, a także udostępniać je równocześnie wszystkim uczestniczącym państwom członkowskim.

Projekty powinny przyczyniać się do wypełnienia zobowiązań określonych w załączniku II do notyfikacji, z których wiele dotyczy rozwijania lub zapewniania zdolności uznanych przez państwa członkowskie za strategicznie ważne i mające wspólnie uzgodnioną wartość dodaną UE, a także udzielania operacjom (EUFOR-owi) i misjom (na przykład misjom szkoleniowym UE) w dziedzinie WPBiO znacznego wsparcia w zakresie środków i zdolności, zgodnie z art. 42 ust. 6 TUE.

Aby zapewnić spójność i konsekwencję różnych projektów PESCO, proponujemy ograniczoną liczbę projektów ukierunkowanych konkretnie na misje i operacje, zgodnych z poziomem ambicji UE. Inne projekty udzielałyby powyższym projektom wsparcia, ułatwiając i umożliwiając ich realizację. Projekty powinny zostać w odpowiedni sposób pogrupowane.

Sekretariat PESCO będzie koordynował ocenę proponowanych projektów. W odniesieniu do projektów w zakresie rozwoju zdolności, EDA zapewni, aby nie doszło do powielania już istniejących inicjatyw, także w innych kontekstach instytucjonalnych. W odniesieniu do projektów ukierunkowanych na misje i operacje, EUMS oceni ich zgodność z potrzebami operacyjnymi UE i jej państw członkowskich oraz ich wkład w realizację tych potrzeb. Na tej podstawie Wysoki Przedstawiciel przedstawi zalecenie określające te propozycje projektów, które są najbardziej ambitne, przyczyniają się do utrzymania poziomu ambicji UE oraz najbardziej sprzyjają zwiększaniu strategicznej autonomii Europy. Portfel projektów powinien odzwierciedlać odpowiednią równowagę między projektami, które dotyczą głównie obszaru rozwoju zdolności, a projektami, które należą raczej do obszaru operacji i misji.

Zalecenie Wysokiego Przedstawiciela zapewni Radzie wskazówki przy podejmowaniu decyzji w sprawie listy projektów PESCO; decyzja ta będzie podejmowana w ramach PESCO po przedstawieniu opinii wojskowej przez EUMC w formacie PESCO i za pośrednictwem KPiB w formacie PESCO. Rada podejmuje decyzję na zasadzie jednomyślności stanowiącej jedynie głosami przedstawicieli uczestniczących państw członkowskich, zgodnie z art. 46 ust. 6 TUE.

Nieuczestniczące państwa członkowskie UE mogą zawsze wyrazić zamiar uczestniczenia w projektach poprzez przyjęcie zobowiązań i przystąpienie do PESCO.

Państwa trzecie mogą w drodze wyjątku zostać zaproszone do udziału przez uczestników projektu, zgodnie z ogólnymi ustaleniami, co do których Rada podejmie decyzję w stosownym czasie zgodnie z art. 46 ust. 6 TUE. Państwa te musiałyby one zapewnić projektowi znaczną wartość dodaną, przyczynić się do wzmocnienia PESCO i WPBiO oraz wypełnić bardziej ambitne zobowiązania. Takie państwa trzecie nie uzyskają w ten sposób uprawnień decyzyjnych w zakresie zarządzania PESCO. Ponadto Rada w formacie PESCO zdecyduje, czy każde państwo trzecie zaproszone przez odnośnych uczestników projektu spełnia warunki określone w ogólnych ustaleniach.

2.2.2. Zarządzanie projektem leży przede wszystkim w gestii uczestniczących państw członkowskich

Do podejmowanej przez Radę decyzji w sprawie listy projektów PESCO musi być dołączona lista państw członkowskich związanych z danym projektem. Wymagane jest wcześniejsze wspólne przedłożenie projektu przez uczestniczące państwa członkowskie.

Uczestniczące państwa członkowskie związane z projektem jednomyślnie uzgodnią między sobą zasady i zakres współpracy, w tym wkład wymagany do wzięcia udziału w projekcie. Określą one zasady zarządzania projektem oraz podejmą decyzję w sprawie przyjmowania nowych uczestniczących państw członkowskich w trakcie cyklu projektu na zasadzie uczestnika lub obserwatora. Należy jednak opracować wspólny zbiór zasad zarządzania, który mógłby być dostosowywany do poszczególnych projektów. Zapewniłoby to pewną formę standaryzacji zarządzania we wszystkich projektach i ułatwiło ich rozpoczynanie. W szczególności w przypadku projektów w zakresie rozwoju zdolności, zarządzanie projektem (specyfikacje, strategia zaopatrzenia, wybór agencji wykonawczej, wybór przedsiębiorstw przemysłowych itd.) pozostanie w wyłącznej kompetencji uczestniczących państw członkowskich związanych z projektem.

Uczestniczące państwa członkowskie informują nieuczestniczące państwa członkowskie o projektach stosownie do okoliczności.

3. Precyzyjne podejście etapowe z realistycznymi i wiążącymi celami na każdym etapie

Zobowiązania podjęte przez uczestniczące państwa członkowskie będą realizowane poprzez działania krajowe i konkretne projekty.

Realistyczne podejście etapowe jest kluczowe dla utrzymania udziału awangardy państw członkowskich w PESCO, a tym samym dla zachowania zasad ambicji i inkluzywności. Choć uczestniczące państwa członkowskie będą dążyć do wypełnienia wszystkich swoich zobowiązań już od momentu oficjalnego uruchomienia PESCO, niektóre z tych zobowiązań mogą zostać wypełnione szybciej od innych. W związku z tym uczestniczące państwa członkowskie muszą uzgodnić podejście etapowe.

Etapy te powinny uwzględniać istniejący harmonogram innych działań (takich jak realizacja europejskiego planu działań w sektorze obrony, rozpoczęcie kolejnych wieloletnich ram finansowych w 2021 r. oraz zobowiązania już podjęte przez państwa członkowskie w innych kontekstach). Ustanowienie dwóch etapów (2018–2021 oraz 2021–2025) umożliwi ustalenie kolejności zobowiązań. Po 2025 r. nastąpi proces przeglądu. W tym celu uczestniczące państwa członkowskie ocenią wypełnienie wszystkich zobowiązań PESCO oraz zadecydują o nowych zobowiązaniach, z myślą o przejściu do kolejnego etapu integracji europejskiej w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony.

4. Zarządzanie PESCO wymaga dobrze zaprojektowanego i ambitnego mechanizmu oceny opartego na krajowych planach wdrożenia

Wszystkie uczestniczące państwa członkowskie są gwarantami wypełnienia zobowiązań, a Wysoki Przedstawiciel przedstawi sprawozdanie w tym zakresie zgodnie z zasadą regularnej oceny określoną w Protokole nr 10 (art. 3). Wiążący charakter i wiarygodność uzgodnionych zobowiązań zostaną zapewnione dzięki dwupoziomowemu mechanizmowi oceny:

4.1. Krajowy plan wdrożenia

Aby wykazać chęć wypełnienia uzgodnionych zobowiązań, a także swoją zdolność do ich wypełnienia, każde z uczestniczących państw członkowskich zobowiązuje się do przedłożenia – przed przyjęciem przez Radę decyzji ustanawiającej PESCO – krajowego planu wdrożenia określającego, w jaki sposób będą one w stanie wypełnić wiążące zobowiązania. Ze względu na przejrzystość, dostęp do tych planów wdrożenia zostanie udzielony wszystkim uczestniczącym państwom członkowskim.

Ocena zaangażowania uczestniczących państw członkowskich na rzecz wypełnienia uzgodnionych zobowiązań będzie przeprowadzana corocznie na podstawie krajowych planów wdrożenia przez Sekretariat PESCO z upoważnienia Wysokiego Przedstawiciela (przy wsparciu EDA – w odniesieniu do inwestycji w obronność i rozwoju zdolności – oraz ESDZ, w tym EUMS – w odniesieniu do aspektów operacyjnych). W ramach zakresu odpowiedzialności Rady ocena ta zostanie przesłana do KPiB (w formacie PESCO) oraz do EUMC (w formacie PESCO) w celu uzyskania opinii.

Osoby oceniające zwrócą szczególną uwagę na wiarygodność zobowiązań PESCO na podstawie analizy krajowych planów wdrożenia, faktycznych wkładów na rzecz projektów i udziału w tych projektach.

Po uruchomieniu PESCO uczestniczące państwa członkowskie zaktualizują swoje krajowe plany wdrożenia stosownie do potrzeb i zgodnie z wymogiem podejścia etapowego.

Na początku każdego etapu zobowiązania zostaną doprecyzowane poprzez ustalenie między uczestniczącymi państwami członkowskimi bardziej szczegółowych celów, aby ułatwić proces oceny.

4.2. Coroczny przegląd i przegląd strategiczny na końcu każdego etapu

Co najmniej raz w roku na wspólnym posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych / Obrony zostanie przedstawione sprawozdanie Wysokiego Przedstawiciela sporządzone w oparciu o wkład EDA (zgodnie z art. 3 Protokołu nr 10) i ESDZ, w tym EUMS. Sprawozdanie to będzie zawierać szczegółowy opis stanu realizacji PESCO, w tym w zakresie wypełnienia przez każde uczestniczące państwo członkowskie swoich zobowiązań, zgodnie z jego krajowym planem wdrożenia. Po wydaniu opinii przez EUMC sprawozdanie to posłuży Radzie jako podstawa zaleceń i decyzji przyjmowanych zgodnie z art. 46 TUE.

Na koniec każdego etapu (2021; 2025) przeprowadzony zostanie przegląd strategiczny służący ocenie tego, czy na danym etapie wypełniono przewidziane zobowiązania, a także podjęciu decyzji o uruchomieniu kolejnego etapu oraz, w razie potrzeby, aktualizacji zobowiązań na kolejny etap.
